

Cinc gràfics sobre les eleccions del 10-N que no heu vist enlloc

Cal explicar bé el context d'uns resultats que per si sols no s'expliquen bé: obrint focus; posant l'accent en altres majories; canviant el punt de vista.

Sergi Picazo

CRÍTIC ha recopilat **cinc gràfics per mostrar-vos el resultat de les eleccions generals a Catalunya d'una manera diferent de l'habitual**: obrint focus; posant l'accent en altres tipus de majories. Cal explicar bé el context d'uns resultats que per si sols no s'expliquen bé. Una imatge no val més que mil paraules. Tot depèn del punt de vista.

Obrim focus: les noves tendències de la política catalana

Si obrim el focus, i veiem el cicle històric d'eleccions espanyoles des del 1977, veiem coses molt interessants sobre els grans moviments tectònics de plaques en la política catalana. Aquest gràfic evolutiu ens permet entendre molt millor la política catalana que cap altre gràfic. Primer, hi veiem que **el vot nacionalista o sobiranista catalanista va pertànyer a la CiU de Pujol quasi en exclusiva** fins a l'any 2004. ERC, que no passava d'un sol escó a Madrid fins aleshores, va iniciar un ascens progressiu fins a guanyar per segon cop consecutiu les eleccions generals a Catalunya. Qui ho hauria dit l'any 2002?

Segon, veiem com el PSC havia iniciat una caiguda contínua i constant des de l'any 2008 (inici de la crisi econòmica) i va tocar fons l'any 2016 (en ple auge del moviment independentista), però ara **els de Miquel Iceta ja han confirmat una tendència a l'alça des de fa tres o quatre eleccions**. Tercer, l'evolució històrica mostra la decadència fins a la pràctica desaparició de Ciutadans i del Partit Popular a Catalunya: sobretot destaca el cas del partit que en els temps de José María Aznar i de Josep Piqué va arribar al seu rècord amb 12 diputats catalans a Madrid. Quart, **el bipartidisme (o tripartidisme a Catalunya) del PSC, de CiU i del PP s'ha acabat definitivament** amb la consolidació de nous actors com ERC, els Comuns, Ciutadans i, fins i tot, la ultradreta de Vox.

Catalunya no és aliena a Vox: l'extrema dreta hi duplica vots!

L'èxit de l'extrema dreta espanyolista, xenòfoba i masclista no és, però, aliè a Catalunya. La mitjana de vot de Vox arreu de Catalunya és molt més baixa que l'espanyola, però pràcticament s'ha duplicat en només set mesos respecte al 28-A: passa del 3,6% al 6,3% actual i de 148.481 votants a 242.424. Poca broma. Vox a Catalunya supera Ciutadans i només té 2.000 vots menys que la CUP.

[On han votat més Vox a Catalunya?](#) **L'eix de Vila-seca, Salou, Cambrils i Tarragona, la major part de la franja de municipis de tota la costa catalana i la Vall d'Aran** són tres de les zones amb major vot per a l'extrema dreta. Cal destacar que entre les localitats amb més vots per a Vox a Catalunya, en percentatge, hi ha perfils tan diferents com Vila-seca (15%), Salou (13,8%), Roses

(11,5%), Vielha (11,2%), Sant Adrià de Besòs (10.8%), Sant Andreu de la Barca (10,5%), Cambrils (10,5%), Tarragona ciutat (10% de vot), Masquefa (9,9%) o Lloret (9,8%). Per tant, tindriem perfils sociològics, identitaris, econòmics o polítics ben diferents a l'hora de votar Vox: en alguns hi ha immigració, però en d'altres tenen menys immigrants que la mitjana; uns són del 'cinturó roig' de Barcelona i d'altres són de l'Alt Pirineu, l'Alt Empordà o el Bages; uns són a la costa i molt vinculats al turisme, i d'altres en zones desindustrialitzades de l'interior; uns tenen rendes 'per capita' mitjanes molt baixes i d'altres estan entre les rendes 'per capita' més altes.

Hi ha un problema greu amb l'extrema dreta a l'entorn de Tarragona.

La Pobla de Mafumet 16%
Vila-seca 15%
Salou 14%
Constantí 13%
Cambrils 10,5%
Tarragona ciutat 10%
Etc...

Per sort no van obtenir l'escó per Tarragona per poquet!

Què està passant allà?<https://t.co/vRwNW3WueM> pic.twitter.com/OENfuHRvO6

— Sergi Picazo (@sergipicazo) [November 11, 2019](#)

La marca de JxCat obté el segon pitjor resultat des dels anys noranta de l'espai convergent

El resultat del 10-N per a Junts per Catalunya és el seu segon pitjor resultat dels últims 30 anys tot i els molts somriures i celebracions de la cap de llista neoconvergent Laura Borràs durant la nit electoral. Millora, sí, però ho fa venint del desastre absolut de només tenir 7 diputats. **No tindrà ni tan sols grup parlamentari propi** i estarà condemnada a barallar-se pels pocs minuts que tenen a la tribuna del Congrés els partits que formen el Grup Mixt.

L'espai de l'antiga Convergència ha obtingut el segon pitjor resultat en percentatge de vot en unes eleccions espanyoles des del 1993. Amb el 99% escrutat, Junts per Catalunya obté el 13,6%, només 30.000 vots més que fa set mesos. Aquest resultat encara és per sota del percentatge obtingut el 2016 (13,9%), quan es va presentar com a CDC, i, fins i tot, del 2015 (15%), quan el nom escollit va ser Democràcia i Llibertat. És a dir, que **Laura Borràs té encara menys suport que el cap de llista de la fallida candidatura de Francesc Homs**. Aquestes xifres, en tot cas, queden ben lluny dels percentatges obtinguts entre el 1993 i el 2011, moment àlgid de CiU, amb percentatges de vot en les eleccions al Congrés i al Senat que oscil·laven entre el 20% dels anys 2004 i 2008 i el 32% del 1993. Tot i això, cal dir que la davallada electoral de l'espai neoconvergent semblaria que ha quedat frenada.

Un pacte ERC-Comuns-CUP superaria els partits tradicionals

S'ha mogut el terra sota els seus peus... però molts no se n'han adonat. Només cal mostrar una imatge: aquest **infogràfic sobre el canvi polític radical** que s'està produint a Catalunya des de l'any 2007, l'any I després de Pasqual Maragall. És veritat que allò vell no mor i que allò nou no acaba de néixer. Però tot s'igual. La **suma de les noves marques de l'antiga CiU, el PSC i el PP**, els tres partits que han presidit els governs a Catalunya i a Espanya des del 1982 fins a l'actualitat, es troba en les seves xifres més baixes. En canvi, **la suma d'ERC, de la barreja d'ICV-EUiA i Podem en forma dels Comuns i de la CUP** ha aconseguit pràcticament igualar els partits del poder que anava des del centreesquerra socialista fins al centredreta i la dreta de CiU i del PP.

Podem-Más País-Compromís tenen més vots que Vox

Hi ha una dada que frenaria l'eufòria de Vox i la desesperació de l'esquerra. La suma d'Unides Podem, Más País i Compromís pel País Valencià, que havien format junts una sola candidatura electoral fa set mesos, hauria sumat ara 3.659.367 vots. Enfront, Vox ha obtingut 3.625.976 vots. Per tant, hi ha gairebé un empat a 3,6 milions de vots. Quin és el problema? Que Podem (35 escons), Más País (2) i Compromís (1) sumen ara només 38 diputats. Mentre que Vox té 52 diputats. **Les esquerres que fins ara havien anat juntes, amb 23.000 vots més, tenen 15 escons menys que l'extrema dreta.** Una part de la culpa, no tota, té molta relació amb el fet d'haver anat en llistes separades, dividides i enfrontades per un mateix 'pastís' dels vots. En algunes províncies d'Espanya, les esquerres han llençat milers de vots a la paperera.

I una bola extra: els Comuns encara tenen més percentatge de vot que mai en la història d'ICV

Els Comuns han patit una lleugeríssima caiguda de vot: del 14,9% al 14,1% a tot Catalunya. Tot i això, han salvat els mobles. El diputat que han perdut per Barcelona l'han recuperat gràcies a l'escó guanyat a la província de Girona amb la nova diputada [Laura López](#). Tot i les cares llargues a la seu del partit de Jaume Asens i Ada Colau... **els seus resultats encara dupliquen o tripliquen els que acostumava a aconseguir als anys 80, 90 i 2000 l'antiga Iniciativa per Catalunya.**

Els Comuns resisteixen bé a l'àrea metropolitana de Barcelona malgrat l'aparició de dos competidors en el seu espai com són la CUP i el Más País d'Íñigo Errejón, que clarament els va pispar 41.703 vots a la província de Barcelona. Sabeu quins són els municipis amb un major percentatge de vot i que són molt per sobre de la mitjana del 14% de vot cap als Comuns? **Badia del Vallès, el Prat de Llobregat i Montcada i Reixac, tres feus importants primer del PSUC, després d'ICV i ara dels Comuns, han aconseguit xifres rècord del 22% del vot** a la candidatura de Jaume Asens. Els segueixen altres localitats del cinturó industrial barceloní com Polinyà, Ripollet o Montornès (21%), Cornellà, Viladecans, Sant Boi, Santa Perpètua, Barberà o Santa Coloma de Cervelló (amb el 20%) i Rubí, Mollet, la Llagosta, Abrera o Masquefa (19%).